

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morib. Ignatii Loiolæ, Qvi Societatem Iesv
Fvndavit, Libri III**

Maffei, Giovanni Pietro

Dvaci, 1585

Magistratu sese abdicare conatur Jgnatius. Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44004

Magistratus sese abdicare conatur Ignatius.

C A P . X X .

Iisce rebus ita peractis, cum satis in præsen-
tia communi rei consultum esse videretur;
Ignatius qua erat humilitate, vigiliā suam
alteri tradere, seq. Generalatu omnino ab-
dicare constituit. Igitur Patribas quotquot cōmu-
nis rei commodo potuit Romanū euocatis; cuim in
consilium conuenissent; ne, vt olim, sibi forte coram
dicenti reclamaretur, per epistolā disertis verbis ex-
posuit, se, qui virtus nō esset sua, & initio inuitum, atque
adeo coactum, Societatis gubernacula recepisse; &
nunc grauiore etiam valetudine, ætateque, multo
minus idoneum esse tāto muneri. proinde per Chri-
sti Domini sanguinem petere atq. obtestari se, ve
sine ullo sui respectu, communi vtilitati prospiciant,
& quāmprimum sibi sufficiant virum & animo &
corpore firmiorem. Id quo liberius faciatis, inquit,
„ Ego in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, v-
„ nius Dei ac creatoris mei, depono Generalatū sim-
„ pliciter & absolute, meq. abdico hoc munere, priuo-
„ que; & omnibus animæ meæ viribus obsecro tum
„ professos omnes, tum si quos professi adhibere ad
„ hanc deliberationem volent, vt huic meo tam iusto
„ desiderio faueant, piamq. oblationē libenter admit-
„ tant. Hac epistola recitata, magnus animorū motus
est factus, cum partim viri modestiam ac submissio-
nem fatis admirari non possent, partim etiam pro se
quisq. metueret, ne quis alias fortassis Ignatij volun-
tati assentiretur. Verum vt ad suffragia vērum est, id
plane consensus omniū in eo retinendo exstitit, qui
olim fuerat in eligendo: & enixe petenti, præcise ne-
gatum.

gatum. Deniq. per internuntium iussus Ignatius alia omnia cogitare. etenim se quidlibet potius, quam alium gubernatorem ipso viuete passuros. Atq. haec communiter. dimisso deinde coetu, priuatim singuli cum eodem expostulare, quod ab incœptis desistere, quod vixdum constitutam Societatem, omniq. custodia egentem, quasi durus pater teneram adhuc filiam deserere conaretur. Pergeret porro, & publicam rem ordinaret, legesq. perscriberet: Deum, cuius manus alligata non sit, in posterum quoque, sicut antea, piis ipsius conatibus adfuturum. Itaq. Ignatius, quamquam inuitus, & religiose quietis, vitæq. priuatæ audiissimus, tamen ne minus dicto audiens videretur esse, Patrum auctoritati ac precibus deniq. cessit, seq. ad institutum opus legum scribendarum quam diligentissime retulit. Ac primum, vnius Dei gloria, saluteq. animorum sibi proposita, Societatem vniuersam, quo facilius administratio tota constaret, certas diuisit in classes: prouiditq. quantum ingenio & cogitatione assequi valuit, cum ut ceteris vitiis, tum vero ut ambitioni & auaritiæ, quæ duæ perniciosissimæ sunt mortalium pestes, omnino obstrueretur aditus: veræque humilitati & paupertati, quam maximus & maxime diuturnus honos ab omnibus haberetur. Ad hæc, rationem Præpositi Generalis creandi, necnon priuatæ ac publicā disciplinā, quæq. alia cœtibus hominum regēdis vsui solēt esse, prescrīpsit. Nec modo maiora, sed minora quoq. ministeria curationesve, certis legibus ac preceptis quam accuratissime persecutus est. Has deinde leges, quamquā longo tempore, summaq. cura elaboratas & coditas, nō tamen continuo pertulit, sed per idoneos homines tota Societate promulgadas curauit, vt vsu ipso, & magistra rerū expe-

experientia probaretur, satis ne ad Societatis propositum, atq. ad Apostolicā instituti formulam conuenirent. neq. ante ratas fixasq. voluit esse, quām in proximo conuentu Patrum tota re agitata & plane perspecta, legitime fancirentur. iisdemque Patribus deinceps addendi, moderādi, immutandi, ac demendi prout expedire videretur in Domino, plenum ius ac liberam potestatem reliquit.

*Societati in Hispania valde laboranti
succurrit. C A P . XXI.*

Per idem tempus Societas, videlicet ne latiore successu intumesceret, vel ad otium ignauiamq. delaberetur, variis in Europę regionibus diuino permisso vehementer exercebatur, idq. partim ab inuidis & obtrēctatoriis, partim etiam ab iis, qui temporibus ita periculosis tam insolitam concionum frequentiam, tam assiduam Sacramētorum administrationem, & reliqua instituti nostri munera, genusque doctrinæ suspectū haberent. Quo in numero in aliis prouinciis alij, sed in Hispania vel acerrimus nostrorum insectator exstitit Ioannes Siliceus Archiepiscopus Toletanus. Is cum à ceteris Societatis nostræ ministeriis valde abhorret; tum Exercitorū spiritualium, quibus nostri eo tempore vel maxime in erudiendis hominibus vtebantur, nomine ipsum pati non poterat. Compluti vero, in sua diœcesi, piorum ciuium liberalitate Collegium Societatis I e s u repēte excitatum, quo academia illa pæne tota conflueret, ita ægre ferebat, ut de nostris è sua ditione pellendis, toto animo dies noctesq. cogitaret. Sed cum in ipsos palam impetū facere